

DUMNEZEU

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bucuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Toate din iubire față de Dumnezeu.

Un secret pentru a deveni bogați în cer.

(Continuare)

Bucuria lui Dumnezeu la întoarcerea unui păcătos de aceea e așa de mare, pentru că poate iubi pe acest suflet iarăși. Dacă ne-am ruga o sută de ani, readucerea unui om la iubirea lui Dumnezeu, nu ne-ar reuși. Dumnezeu e minunat în iubirea lui; cu cât îl iubim mai mult, cu atât ne iubește mai mult. Iubirea, care o arătăm față de El, ne dă înzecit, însuțit îndărăt. Slava noastră în cer va fi cu atât mai mare, cu cât L-am iubit pe El mai mult în această lume. Cine ar putea descrie iubirea lui Dumnezeu? Iubirea tuturor mamelor, tuturor îngerilor și sfinților e numai un atom în comparație cu iubirea lui Dumnezeu față de oameni.

Părintele Paul de Moll a fost criticat, că vorbește

totdeauna numai despre iubirea lui Dumnezeu față de oameni: El s'a năzuit ca să ia în socoteală această critică. Însă bunul Dumnezeu l-a făcut să înțeleagă, că n'a procedat bine. El, însuși ne spune: „Mama Domnului mi-a apărut. Copilul ei dumnezeiesc, pe care îl purta în brațe, a plâns amar. Am întreat-o pe Maria de cauza mâhnirii Copilului ei iubit. Maria mi-a răspuns: Pruncul Isus plânge, pentru că preoții foarte puțin vorbesc credincioșilor despre iubirea lui Dumnezeu față de oameni și despre suferințele Mântuitorului. Eu am promis, că voi trata aceste două puncte în predica mea următoare, și iată mâhnirea Pruncului Isus se schimbă în mare bucurie. El a îmbră-

țișat-o cu mânuțele lui pe mama lui și blajin a sărutat-o.”

Să nu uităm că iubirea făptuește toate lucrurile mari, ea ne dă nouă să gustăm încă aici pe pământ cerul. Prin nimic nu putem da lui Dumnezeu mai mult, decât prin răbdarea suferințelor din iubire față de El. O uncie din cruce e cu mult mai valoroasă decât o mie de fonturi de rugăciune. De aceea să fie maxima vieții noastre: Vreau toate să le fac din iubire față de Dumnezeu. Să spunem adesea: Pentru Tine, o Dumnezeuul meu, să fie toată suflarea vieții mele!

Toate în unire cu iubirea
Inimei lui Isus.

Și mai mari foloase
aduce omului dacă toate

le face în unire cu iubirea inimei lui Isus. Sf. Mehtilda l-a întrebat odată pe Domnul: „Spune-mi mie, o dulce Isuse, cum pot oamenii să-și împlinescă faptele lor în modul cel mai bun!” Mântuitorul a răspuns: Omul trebuie să-și ofere toate faptele în unire cu rugăciunile și meritele mele, Tatălui meu ceresc, căci atunci îndată toate se ridică la El, căci sunt unite cu ale mele.

O adunare promițătoare.

În ziua de 5 Octomvrie o bună parte a intelectualilor uniți din Sighet s'a întrunit ca în cadrele Agru-lui să examineze situația creată de unele împrejurări, care periclitează libertatea conștiinței și sunt de natură de a jeni simțământul național al oricărui român unit.

S'au stabilit faptele, care au revoltat opinia nu numai a uniților, ci și a tuturor oasmenilor de bine.

Ca urmare s'a luat hotărîrea ca în cadrele Agru-lui să se înființeze un comitet de acțiune, care va avea chemarea, ca să vegheze și să propună — când este cazul — măsuri folositoare.

Mai mult ca aceste hotărîri, ne bucură faptul, că în sfârșit am văzut adunați pe fiii bisericii noastre fără ca diferitele vederi politice să împiedece

bunul mers al consfătuirilor. S'a ajuns la convingerea, că alta este să fii membru într'un partid politic și alta este să fii fiul unei biserici, care este atacată, deci trebuie să se apere.

Inițiativa o au mireni, cum se cuvine într'o asociație emnamente mireană, cum este Agru.

Deacum, nădăduim, că Agru din Sighet afară de programul său religios, va îndeplini și celelalte dispoziții prevăzute în regulamentul, cu privire la apărarea intereselor Bisericii unite cu Roma.

Intrunirile din viitor ne vor arăta, dacă întru adevăr ne-am trezit din amorțeală și dacă palmele primite sunt în stare să ne unească, ca „viribus unitis” să ne afirmăm de aceea ce suntem: *români și catolici*.

A. G. R. U. Asociația Generală a Românilor Uniți. Comitetul Central. Cluj. Strada Nicolae Iorga 6—8

Nr. 255—935.

Domniei Sale

**Domnului Președinte al
Organizației diecezane
A. G. R. U.**

Baia Mare.

Congresul general al A. G. R. U.-lui se va ține, în acest an, în orașul Careii Mari, în zilele de 25, 26 și 27 Octomvrie crt. conform programului anexat.

Pentru a se menține și congresul acesta la nivelul congreselor din anii trecuți, e de do-

ri, ca la serbătorile ocazionate cu congresul să participe un număr cât mai mare de credincioși, înfățișând astfel, o justă icoană a puterii de acțiune, pe care o reprezintă A. G. R. U. De aceea cu onoare Vă rugăm stăruitor să binevoiți a lua, împreună cu comitetul diecezan, toate măsurile, și a face toate diligențele, pentru ca organizația Dv. să fie reprezentată printr'un număr cât mai mare de membri.

Primiți, Domnule Președinte, salutul nostru frățesc.

p. Președinte :
Prof. Al. BORZA

ASOCIAȚIA GENERALĂ A
ROMÂNILOR UNIȚI.

Nr. 236—935.

În conformitate cu art. 13 din statute convocăm

Congresul General

al Asociației Generale a Românilor Uniți (Agru), pentru zilele de 25, 26 și 27 Octomvrie 1935, la Careii Mari, cu următorul

P R O G R A M :

Vineri, 25 Octomvrie 1935.

Ora 17.45. Sosirea și primirea Comitetului Central, în gară Carei.

Ora 18.30. Ședința Comitetului Central în sala festivă a Școlii Normale.

Sâmbătă, 26 Oct. 1935.

Ora 8. Ascultarea Sf. Liturghii cu predică.

Ora 10. Continuarea ședin-

lei Comitetului Central în sala festivă a Școlii Normale.

Ora 11. Ședința uniunii Femeilor, Uniunii Corurilor, Astrului.

Ora 13. Ședința Operei Pontificale pentru propagarea credinței.

Ora 13. Masa comună.

Ora 15. Prima ședință administrativă a congresului general, în sala teatrului „Carmen Sylva.” (Deschiderea congresului, citirea rapoartelor de secretarul general și casierul general. Alegerea comisiunilor pentru verificarea acestor rapoarte. Citirea rapoartelor din partea: Uniunii Femeilor Române Unite, a Astrului, Discuții asupra rapoartelor.)

Ora 17.45. Primirea Înălților Arhieriei în gara Carei.

Ora 18. Vecernie.

Ora 19. Inaugurarea Casei Culturale a Românilor Uniți din Carei.

Ora 21. Concert artistic dat de Corurile din Oradea, Satu Mare, Zălau și Carei în sala teatrului „Carmen Sylva.”

Duminecă, 27 Oct. 1935.

Ora 9. Liturgie Pontificală cu predică Arhierescă; procesiune euharistică.

Ora 12 Ședința festivă a congresului, în sala teatrului „Carmen Sylva” (Deschiderea Ședinței prin cuvântarea unui Înalt Arhieriu. Saluturi: guvern, confesiuni, autorități. Citirea rapoartelor comisiunilor de verificare. Cuvântarea programatică a directorului spiritual. Prezentarea Moțiunii. Închiderea congresului). În același timp cuvân-

tări către popor, în curtea bisericii.

Ora 14. Masa comună.

Ora 15. Concurs de coruri țărănești, în sala teatrului „Carmen Sylva”.

La această manifestație înălțătoare cu caracter religios și național, invităm cu drag. pe lângă cei în drept, pe toți membrii Asociației Generale a Românilor Uniți, precum și întreg Clerul și pe credincioșii Provinciilor Metropolitane de Alba Iulia și Făgăraș.

Cluj, la 18 Septembrie 1935.

Secretar general.

ss. Dr. Augustin Popa.

P. Președinte

ss. Prof. Dr. Alexandru Borza

N. B. De incartiruire se îngrijește Comitetul local organizator, căruia i-se vor anunța participanții, cel mai târziu până la 24 Octombrie ort., la adresa: Dr. Benedict Rusu notar public, sau la Oficiul Vicarial gr. cat. Carei. În special vor menționa dacă doresc a participa la masa comună din 26 Oct., la amiazi.

Participanții la congres vor beneficia de reducere pe c. f. r.

La Librăria Românească din Sighet se găsesc de vânzare contracte de împrumut tipărite pentru debitorii bisericii.

Poșta administrației. Cuvântăm cu mulțumită abonamentul de 100 Lei primit dela Dl. Băbuțiu Găvrilă. Sighet,

Oficiul protopopesc gr. cat. român. Sighet.

Nr. 587—935 prot.

Sunt invitați toți preoții din district, ca fără amânare să înainteze rapoartele catehetice pe 1935—936.

Sighet la 8 Oct. 935.

Oficiul protopopesc.

Oficiul protopopesc gr. cat. român. Sighet.

Nr. 935.

Cătră Veneratul Cler din District.

Prin aceste se convoacă sinodul protopopesc de toamnă pe ziua de 12 Noembrie (marți) a. crt. la orele 8^{1/2} în localul Agrului. Piața Unirei Nr. 25 din Sighet.

Program:

1. La orele 8^{1/2} Sf. Liturghie. Înainte de Liturghie preoții se vor mărturisi. Va predica on. Anton Huban din Văleni, supleant on. Emil Luran din Sârbi.

2. Deschiderea sinodului.

3. Apel nominal.

4. Designarea membrilor verificători.

5. Instificarea absențelor dela sinodul de primăvară.

6. Citirea și luarea la cunoștință a grațiosului ordin Nr 3017—1935 cu privire la sinodul de primăvară.

7. Se vor citi înaltele ordine de interes comun.

8. Se va citi disertația : „ Secetele pocăite și combaterea lor.”
Diserant On. Ioan Dunca din Berbești. Supleant On. Alexandru Sabău din Nănești.

9. Rapoartele religioase morale. Discuție.

10. Cazul de conștiință.

11. Designarea diserantului și a predicatorului pentru sinodul de primăvară 1936.

12. Eventualele propuneri.

13. Inchiderea sinodului.

Dispoziții generale :

1. Rapoartele se vor înainta

până la 10 Noemvrie oficiului protopopesc conformându-se preoții dispozițiilor în vigoare.

2. Preoții vor aduce, necondiționat odajdii colorate și liturgicon.

3. Masa Comună este obligatoare.

4. Preoții vor respecta punctuozitatea.

5. Absențele în caz de boală se vor justifica cu certificat medical

Sighet la 7 Oct. 1935.

Oficiul protopopesc.

așa a lua puterea aceluia, care altcum nu vrea să între în aceea masă întunecată, cu ajutorul căreia vrea să biruiască în lupta lumii răutatea omenoască.

Lumea s'a împărțit în două tabere. Una ține cu Hristos, cu El vrea să se ridice, vrea ca tot ce este bine să se conserve prin învățătura de două mii de ani a Lui. Crezul acestei tabere este răbdarea, renunțarea îi este convingerea, munca, omenia, sârguința este pâinea ei de toate zilele ; credința și simțăminte creștinești sunt misiunile viitorului.

Ceealaltă tabără se lapadă de tot, ce ne leagă cu trecutul. Nu vrea să rețină nimic din aces, ce face ca omul să fie om. Comunismul și miile de subsecții ale comunismului un singur lucru vreau : a șterge totul, ce amintește trecutul, a dărâma orice ideal clădit de om timp de 2000 de ani ; a nimici totul ce însemnează barriere, hotare, stavile, chiar căpestre ; vreau să umble mereu în mizerie, vreau ca lumea în sânge să se înece, pentru ca pe vârful munților de cadavre să danseze macabru dans al dervișilor, ca din paharul puterii să poată bea viț greu și gros.

Și cu aceasta tabără merge societatea înaltă a unor țări. Hoții țarilor și națiunilor, tâlharii popoarelor, negustorii tuturor desfrânărilor merg în fruntea acestei tabere.

Judecătorul, care măsoară dreptatea pentru bani funcționarul, care cu două mâini ia ce

Cu El sau împotriva Lui.

Se pare, că într'o armă gigantică, care întrece în mărime orice inchipuire, doi luptători erculiani își încearcă oasele. Atmosfera este grea, mirosul sudorii se răspândește, în ochii privitorilor patimi tainice se așează, pumnii se încleștează și în fiecare inimă vibrează întrebarea : Cine va birui ? Acel uriaș blond cu ochi albaștri, care a fost nebătut până azi — sau massa aceea neagră de carne, mereu neliniștită, care mereu gesticulează sălbatic.

Azi un singur lucru văd. Puterea sigură și liniștită a uriașului meu blond este imensurabilă. Locuitorul pământesc, guvernatorul ceresc al credinței și idealului meu — acolo trăiește în sufletul jumătății mai mare a omenirii, acolo locuiește în inima lor. Dar aceea masă neliniștită, neagră, plină

de porniri rele își câștigă din zi în zi tot mai mulți aderenți.

Orice mișcare a ei, este începutul unui nou sistem, orice suflu a ei este fângăduința unor bucurii noi, strălucirea ochilor ei este o provocare spre eliberarea unor noi patimi.

Sună tobele omenirii : tam, tam, tam.

În ascunzișurile pădurilor seculare, pe bulevardele metropolelor deopotrivă sună : tam, tam, tam . . . Tăcerea mormântală a fricii, zgomotul infernal al panicii deopotrivă sunt biruite de tam-tamul omenirii și glasul acesta monoton face să pălească fețele, să nu mai bată inimile, ca spaima întunecată să învăluie inimile.

Glasul acestor tobe este îngrozitor în păduri și pe bulevarde. Pentru că are un singur scop : a băga frică în toți și

este a statului, politicianul, care excită sufletele, ca să se poată ingrășa, mincinosul, care vestește credință, iubire și dragoste : toți fug după vițelul de aur. Căutarea banului și desfrăul liber pătează cele mai frumoase înfăptuiri ale lui Dumnezeu, ca viața să aibă un avânt mai mare în păcat, ca dansul să fie mai drăcesc și zgomotul mai infernal.

Sună tam-tamurile vieții. Să le ascuțați cu cutremur. Când glasul lor va deveni mai strident, veniți cu Hristos împotriva acestora, cari împotriva lui Hristos se luptă.

Încă avem puteri, încă putem birui, pentru că cu noi este Acela, care de două mii de ani este nebiruit.

la alta (de ex. sectele) și în sfârșit trecerile individuale dela un crez la altul (de ex. convertirile); toate acestea fără a produce o dezagregare etnică, sau, pentru grupări mai mici, fără a pune în discuție nici caracterul etnic al elementelor slabe la număr care se despart, nici realitatea schimbărilor lor religioase.

Fără de această teorie, bazată pe liberul arbitru al omului și pe spiritualismul creștinismului, se opune concepția inversă, după care „confesiunea e determinată de plămada sufletească a regiunilor respective” și prin urmare structura spirituală a poporului Român este cauza impenetrabilității catolicismului în ortodoxia noastră.

Religia nu modifică propriu zis, ci desăvârșește caracterul etnic al unui popor.

Religia și a fortiori confesiunea — în cazul nostru ortodoxia — este departe de a constitui „esența” noastră etnică, deoarece din faptul că există alte popoare și mai ortodoxe decât noi, ar urma că având aceeași „esență” „religioasă,” ar trebui să fim foarte asemenea cu ele. Dar noi vedem, că deși pe lângă religie și împrejurările geografice ne apropie mai mult de popoarele vecine, totuși semănăm mai mult cu îndepărtații Spanioli și Italiani, cu care numai prin limbă ne înrudit, decât cu Rușii și Bulgarii.

Nota confesională „ortodoxă” nu este nici măcar „integrantă,” adică neapărat necesară la formarea noțiunii de „Român.”

Religia — și în special cea creștină, care este eminentemente spirituală — depinde de voință. Am pus față în față naționalitatea, care nu atârână de voința individului și religia, pe care individul are puterea să și-o

aleasă și să și-o schimbe după voie, devenind realmente un adept al religiei pe care vrea să o îmbrățișeze, fără ca prin aceasta să-și piarză caracterul său etnic. Și pentru că există această fundamentală deosebire între etnicitate și religie, deducem că religia numai „accidental” poate reprezenta o notă caracteristică la un popor prin aceea că, fiind, oarecare vreme, în majoritatea sa, de aceeași religie, practicarea ei conștientă îi crează anumite note caracteristice în modul lui de a gândi și de a lucra.

Teoria noastră are avantajul de a explica, fără a forța nota și fără a recurge la paradoxe, toate fenomenele religioase pe care istoria ni le aduce înaintea ochilor: trecerea unor popoare întregi dela o religie la alta (de ex. Anglia); trecerea unei părți însemnate a unui popor dela o credință la alta (de ex. Germania); trecerile de grupări mai mici dela o confesiune

Consecvent teoriei enunțate, se susține (în contrazicere cu Crezul ortodox) că o confesiune nu poate fi universală, pentru că nu se poate întinde la infinit și de aceea îmi veniți cu istoria și cu geografia în mină și mi-arătați: catolicismul în S.-V. Europei, protestantismul la centru și ortodoxia la E. Și atunci, față de teoria noastră, care ar trebui să dea lumii o hartă cât se poate de împetrițată din cauză că libertatea omului în a-și alege o religie ar trebui să formeze cel mai variat mozaic pe care o imaginație de poet ar fi în stare să-l făurească, îmi arătați, zîmbind, Europa, avînd aproape simetric numai trei colori deosebite, corespunzînd celor trei confesiuni creștine. Și apoi îmi adăugați, victorios, întrebarea: Cum se face că

liberul arbitriu o brodește cu atita uniformitate, după ținuturi și popoare? Căci în realitate este greu să găsești la un popor unitar mai mult decît o religie sau maximum două.

Trec cu vederea că protestantismul, fiind „creștinismul subiectiv”, oferă singur un mozaic religios extrem de variat și că orice ortodox sau catolic, care își are crezul său subiectiv este de fapt protestant, deoarece se oferă începutul răspunsului prin importanta distincție care se face între „trupul” și „sufletul” religiei. Vrînd nevrînd ne isbim de catolici: în sud-vestul Europei îi vedem în massă; în centrul Europei îi găsim încă în rînduri destul de dese, măcar că se socotesc în primejdie de a fi absorbiți de către protestanți; „în spre Serbia Nouă, Cehoslovacia și Polonia, ce e drept nu v'ăți mai uitat, însă, fiindcă vă stînjineau teoria catolicii răspîn-

diți pe toate părțile îndepărtate ale globului, ați lansat acea crudă ironie la adresa bieților Zuluși — fără a ține seamă că Zulusul catolic ține mai mult la fericirea vecinică decît la bunul trai pămîntesc și că de curînd au fost canonizați un număr însemnat de Negri martiri, care la fel cu creștinii de pe vremea lui Nero și a lui Dioclețian au preferat să se lase omorîți de către conaționali lor păgâni, decît să se închine la idoli — și apoi ați terminat cu o șarjă în contra Papei, care ține mai mult să aibă „inși” decît „suflete” și l-ați asigurat că, la urma urmei, „inși” poate să aibă și la noi, „suflete” însă nu; nici măcar unul singur, nici măcar pe Augustin Bunea.

Însă această deosebire o face și biserica Papei, numai că o face și mai radical și, din nenorocire, ea se întoarce împotriva D-voastre.

Iată cum o face biserica romană: Ea distinge două feluri de catolici: a) aceia cari aparțin trupului bisericii și b) aceia cari aparțin sufletului bisericii. Trupului bisericii aparțin toți aceia cari au fost botezați catolici și nu s'au lepădat în mod formal de biserică, deci independent de ceea ce fac și de ceea ce cred, începînd cu sfinții și isprăvind cu cei mai cinici criminali. Aceștia sunt „inșii” Papei cum îi numiți D-voastră și puteți număra printre ei pe un Voltaire pe un Danton, pe un Combes și pe toți catolicii liber cugetători și francmasoni discreți (căci cei fățiși sunt excomunicați). Sufletului bisericii catolice însă îi aparțin toți oameni de pe suprafața pămîntului, care sunt în stare de har.

(Va urma)

Din Romînim și Catolicism.
de I. Frollo.

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

Calendar săptămînal.

13 — 19 Octombrie 1935.

13. Dumineca IV. d. In. sf. Cruci

Ap. Tit 3, 8. Evg. Luca 8, 5 și

Mat. 5, 14

M. Carp și Papila

14. Luni M. Nazarie

15. Marți M. Lucian † 312

16. Mercuri M. Longin

17. Joi Prof. Osie

18. Vineri Ap. și Evang. Luca † 95

19. Sîmbătă Prof. Ioil.

„Numai acela iubește pe Dumnezeu care împlinește voința Lui, iar Isus Cristos spune că porunca sa de predilecție, semnul după care se recunosc ucenicii săi, este că se iubesc unii pe alții și anume așa precum El însuși i-a iubit. Iubirea Mîntuitorului pentru ai săi a fost iubirea aceluia care și-a dat viața ca să le salveze sufletele. El a făcut oamenilor și binefaceri materiale, dar scopul vieții și al morții sale pe cruce a fost răscumpărarea neamului omenesc din lanțurile păcatului și redeschiderea pentru toți a porților împărăției cerești.”

Iosif Frollo. Frontul unic de Rugăciune.

